

las demás Delegacions que en lo successiu se fundin, Bases de que en tenui ja coneixement, per haberlas publicat nostra *Revista*.

Franquicia postal.—Si durant el temps que la Cámara compta d'existencia son ben pochels els éxits obtinguts en quantas pretensions ha ellevat als Poders centrals, enguany no podém pas dirho aixís, puig que degut á l' iniciativa de la Junta, apoyada per moltras altras Cámaras y entitats agricolas, habém lograt la *franquicia postal*.

Es aquest un dret, més gran per la importancia que dona á la societat que l' disfruta, que per el be material que ab ell s' obté. ¿Qué son, en efecte, unas quantas pessetas que podrán estalviarse, comparat ab lo que representa el gaudir d' una facultat que sols las entitats més enlayradas posseheixen? A tal iniciativa la Junta hi va posar un gran empenyo, tota vegada que no era equitatiu que careixessin de la franquicia postal las Cámaras agricolas, disfrutantne las de Comers. ¡Sols á un olvit del llegislador podía obehir semblant descuit!

Son moltras las felicitacions que per dit motiu rebérem d' altres corporacions germanas nostras, demostrant aixó lo be que ha sigut rebuda eixa gestió.

Pólvora pera 'ls canóns granífuchs.—Si respecte á la franquicia postal la Junta ha lograt un éxit falaguer, en cambi en altras pretensions, igualment justificadas, no ha estat tan afortunada; lo que proba una volta més que 'l agricultor no te de confiar massa ab la protecció oficial. Aixís ha ocorregut al sollicitar pólvora per els canóns granífuchs, donant novament el Ministre de la Guerra una mostra de lo poch que l' interessa la prosperitat agrícola d' Espanya, puig, per medi d' una Real ordre, contestá denegant la petició nostra; y es més d' extranyar dita denegació per quant el general Linares, Ministre allavors d' aquell ram, semblaba en un principi inclinat á concedirla.

La Cámara devant una qüestió de Dret.—Com las causas justas no poden abandonar-se, ja recordareu l' activitat que la Junta Directiva va desplegar, en son temps, á fi de que no s' extraviés l' opinió en un assumpto de tant vital interés pera Catalunya, com ho es el de si son ó no válits els testaments en que hi figuran com testimonis els dependents del Notari autorisant. Aquesta qüestió va esser fallada en primera instancia, com ja sabeu, d' un modo contrari á la lletra y al esprit del Dret catalá. L' alarma que va ocasionar dita sentencia sigué molt gran; lo qu' era de preveure.

Influída, sens dupte, per la protesta general de Catalunya, deguda particularment á las iniciativas de nostra Cámara, secundadas per altres entitats, la Sala segona del Tribunal Suprém ha resolt la qüestió